

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0866
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0380-A

Verzoekende partij	mevrouw Els AERTS vertegenwoordigd door advocaat Joris DE PAUW met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Schaliënhoevedreef 20T
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partijen	1. de heer Filip THOMAERE vertegenwoordigd door advocaten Yves LOIX en Jo VAN LOMMEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27 2. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SCHILDE vertegenwoordigd door advocaat Reiner TIJS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Nassaustraat 37-41

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 februari 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 november 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 3 juli 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een geitenstal op een perceel gelegen te 2970 Schilde, Moerstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummer 378B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkommende partijen dienen ieders een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 maart 2019.

Advocaat Elke PAENHUYSEN *loco* advocaat Joris DE PAUW voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Yves LOIX voert het woord voor de eerste tussenkomende partij.

Advocaat Joëlle GILLEMOT *loco* advocaat Reiner TIJS voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de eerste tussenkomende partij

Standpunt van de partijen

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 28 mei 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 14 augustus 2018 toe in de debatten.

De eerste tussenkomende partij omschrijft haar belang onder meer als volgt:

“ ...

Tussenkomende partij betreft een buurtbewoner dewelke in de onmiddellijke nabijheid woont van de voorziene geitenstal dewelke door verzoeker werd aangevraagd, doch werd geweigerd.

Tussenkomende partij is woonachtig te Moerstraat 39, Schilde (afbeelding)

...

Het perceel van tussenkomende partij is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van het perceel waarop de bestreden vergunning betrekking heeft. Het betreft dit achtergelegen gebied.

Tussenkomende partij verwacht geurhinder, stofhinder, verkeershinder, ... evenals een aantasting van het open en ongeschonden agrarisch landschap hetwelk als zichthinder kan worden beschouwd. Daarbij is er een terechte vrees voor de gezondheid van de omwonenden en dit gelet op de Q-koorts dewelke geiten kunnen overdragen op de mens.

...

- b. In het collegebesluit van 23 mei 2016 en het deputatiebesluit van 15 september 2016 werd reeds erkend dat een geitenstal met 900 geiten geurhinder met zich meebrengt. De bestaande stal met 149 geiten te Wijnegemsesteenweg brengt nu reeds geurhinder met zich mee. De Deputatie oordeelde dat 900 geiten in een stal van het type potstal (waarbij de mest langdurig en in een open systeem wordt opgeslagen) eveneens geurhinder met zich zal meebrengen. Ook op de huidige locatie is gelet op de omliggende bebouwing in de buurt en de verschillende*

woonkernen waaronder het centrum van 's Gravenwezel (zie kaart boven) aanzienlijke geurhinder te verwachten.

In de aanvraag wordt getracht om in een geurstudie deze hinder te beperken doch uit de gevoegde "voortoets" die in het aanvraagdossier wordt gevoegd blijkt dat de straal van verzuring via de lucht en eutrofiëring via de lucht (dewelke beiden dus zintuiglijk waarneembaar zijn) veel groter zijn. De geur van de geiten zal op een enorme afstand zintuiglijk waarneembaar zijn.

In het weigeringsbesluit van het college in eerste aanleg werd dit ook bevestigd.

Dit is ook logisch aangezien de mest van de geiten gedurende 3 à 4 maanden in de stal blijft liggen vooraleer deze wordt afgevoerd. (bijlage E3 milieuvergunningsaanvraag p.3).

De mest blijft niet enkel gedurende 3 à 4 maanden liggen, doch dit gebeurt ook in een open stal waarvan de lucht niet wordt gezuiverd, doch deze enkel 'natuurlijk' wordt geventileerd (p. 3 locatieonderzoek van studiebureau DW). De stal wordt met andere woorden enkel verlucht door de wind die door de open gaten blaast en die de geur meeneemt.

De stal zelf zal weliswaar in agrarisch gebied worden ingeplant, doch onmiddellijk grenzend aan woongebied. Men kan hier uiteraard niet voorhouden dat de tolerantiedrempel van de hinder die de omwonenden moeten aanvaarden groter is aangezien het achtergelegen gebied agrarisch is. Gelet op de onmiddellijke nabijheid van woonzones, en zelfs woonkernen, dient te worden vastgesteld dat de geurhinder die wordt gecreëerd onaanvaardbaar is ter plaatse.

...

Het hoeft geen breedvoerige beschouwingen dat de tussenkomende partij zal worden geschaad in hun leefomgeving indien het landbouwbedrijf wordt opgericht.

Tussenkomende partij heeft er bijgevolg belang bij om het Deputatie Besluit mee te ondersteunen ten einde de vernietiging te vermijden zodat de weigering in het rechtsverkeer behouden blijft.

Een gebeurlijke vernietiging brengt met zich mee dat de Deputatie opnieuw uitspraak dient te doen omtrent de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag en deze zou kunnen beslissen om alsnog een vergunning te verlenen. Tussenkomende partij heeft er alle belang bij dat dit niet gebeurt.

In die zin kan verzoeker verwijzen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 4 november 2015, nr. 157/2015 (www.cons-court.be) waarin wordt verwezen naar het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 17 december 2013 :

...

Tussenkomende partij beschikt over het vereiste belang om tussen te komen bij Uw Raad ter ondersteuning van de verwerping van het ingestelde verzoek tot nietigverklaring.

..."

...

In de toelichtende nota betwist de verzoekende partij het belang van de eerste tussenkomende partij. Ze werpt onder meer op:

“ ...

Vervolgens meent eerste tussenkomende partij dat de geitenhouderij geurhinder met zich mee zal brengen.

*Hierbij verwijst verzoekende partij in de eerste plaats naar wat het Departement Omgeving – afdeling Milieuvergunningen, een gespecialiseerde adviesinstantie, heeft geadviseerd in het kader van de milieuvergunning (**Stuk 10**):*

...

*Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de geurhinder tot een minimum zal beperkt worden en dat verzoekende partij hiervoor diverse extra inspanningen zal leveren. De omwonenden zullen slechts een minieme geurhinder ondervinden. Uiteraard brengt iedere veehouderij een zekere vorm van geur met zich mee, maar uit het dossier blijkt afdoende dat verzoekende partij een moderne stal zal oprichten waar geurbeperving centraal zal staan. Dit blijkt afdoende uit de geuremissiestudie (**Stuk 11**) en het bovenvermelde gunstige advies van AGOP-M.*

*M.b.t. de mogelijke geurhinder dient er eveneens op te worden gewezen dat er een gedetailleerde geuremissiestudie werd toegevoegd aan het dossier (**Stuk 11**).*

In deze studie werd er een zeer concreet locatieonderzoek gedaan naar de mogelijke geureffecten die de geitenstal met zich kan meebrengen. In deze studie kwam men tot de volgende conclusie:

...

De geurhinder voor de omwonenden is dan ook zeer miniem. Eerste tussenkomende partij slaagt er niet in om bovenstaande wetenschappelijk onderbouwde conclusies te weerleggen.

...

Besluit: eerste tussenkomende partij toont haar belang niet voldoende aan, waardoor het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk is.

...”

Beoordeling door de Raad

De aanvraag beoogt de oprichting van een geitenstal met een breedte van 35,23 meter en een bouwdiepte van 85,22 meter. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aangevraagde stal moet dienen voor 1.200 geiten.

De eerste tussenkomende partij is een omwonende. Ze situeert de ligging van haar woning ten opzichte van de bouwplaats en maakt voldoende aannemelijk dat het aangevraagde haar hinder en nadelen kan veroorzaken. Ze toont voldoende concreet aan dat ze op een korte afstand van de betrokken percelen woont en dat de oprichting en uitbating van de aangevraagde stal geurhinder kan veroorzaken.

Het gegeven dat in het advies van het Departement Omgeving over de milieuvergunning wordt besloten dat, gelet op de bijzondere voorwaarden en de bijkomende maatregelen van de exploitant, de geurhinder aanvaardbaar zal zijn, doet geen afbreuk aan de vorige vaststelling, doch bevestigt dat het aangevraagde gepaard gaat met geurhinder. Dat die hinder vanuit milieuoogpunt

aanvaardbaar is, of tot een minimum wordt beperkt, doet geen afbreuk aan het belang om beroep in te stellen of tussen te komen in de procedure bij de Raad.

De exceptie wordt verworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij

Standpunt van de partijen

1.

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 juni 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

Met een beschikking van 14 augustus 2018 stelt de voorzitter van de Raad vast dat het verzoek tot tussenkomst op het eerste gezicht laattijdig is. De tweede tussenkomende partij wordt toegelaten in de debatten om daarover tegenspraak mogelijk te maken.

2.

De tussenkomende partij stelt het volgende:

“ ...

Het verzoekschrift tot nietigverklaring dateert van 21 februari 2018 en werd per aangetekend schrijven van 9 april 2018 betekend aan tussenkomende partij.

Het verzoek tot tussenkomst dient, overeenkomstig het procedurebesluit, in principe binnen een termijn van 20 dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening, overgemaakt te worden aan Uw Raad. Tussenkomende partij meent evenwel dat de termijn ten aanzien van haar niet is beginnen lopen, minstens dat de voormelde procedurele verplichting met een beperkte termijn van 20 dagen overdreven formalistisch is. In de aanvangsfase van het proces moet het recht van toegang tot de rechter immers voluit spelen. Vandaar dat een al te groot formalisme in strijd komt met artikel 6.1 EVRM en het daardoor gewaarborgd grondrecht van toegang tot de rechter.

Een strikte en formalistische interpretatie van de toepassing van de voorgeschreven termijn van 20 dagen is evenmin in overeenstemming te brengen met het grondrecht op een efficiënte en daadwerkelijke toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden. Bovendien gaat aan de tussenkomst van het college in een vernietigingsprocedure bij Uw Raad steeds een collegebesluit vooraf waarin wordt besloten tot tussenkomst in de procedure en aanstelling van een raadsman. De termijn van 20 dagen die hiervoor aan het college wordt verleend is bijzonder kort, te kort.

Daarnaast is tussenkomende partij van oordeel dat haar tussenkomst de procedure in geen geval vertraagt. Het verzoek tot tussenkomst bevat immers reeds een schriftelijke uiteenzetting, zodat verzoekende partij de mogelijkheid heeft om hierop te antwoorden. Bovendien is de tussenkomst van het college er louter en alleen op gericht om de beslissing van de Deputatie te ondersteunen.

Derhalve dient besluitend te worden gesteld dat het verzoek tot tussenkomst ingewilligd dient te worden, zodat het college de beslissing van de Deputatie kan ondersteunen.

Tussenkomende partij wenst alleszins gehoord te worden om haar standpunt over de ontvankelijkheid en de grond van de zaak nader toe te lichten.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat de tweede tussenkomende partij bij het indienen van het verzoekschrift tot tussenkomst, de vervaltermijn, bepaalt in artikel 61, §1 Procedurebesluit, heeft overschreden.

Artikel 61, §1 Procedurebesluit, luidt als volgt:

“ ...

§1. Het verzoek tot tussenkomst wordt ingediend binnen een vervaltermijn van twintig dagen, die ingaat op de dag na de betekening van de brief waarin de griffier conform artikel 59/3 de belanghebbenden de mogelijkheid heeft geboden om een verzoek tot tussenkomst in te dienen.

...”

De rechtsgrond van die bepaling is artikel 20 DBRC-decreet, dat bepaalt:

“Elke belanghebbende kan tussenkomen in een hangende procedure.

De decreten, vermeld in artikel 2, 1°, b), bepalen welke personen belanghebbende zijn.

De Vlaamse Regering bepaalt de vervaltermijnen, die niet korter mogen zijn dan twintig dagen, behalve bij vervaltermijnen die betrekking hebben op de verzoeken tot tussenkomst in de vorderingen, ingesteld conform artikel 40, § 2.”

2.

Het is de Raad niet duidelijk op grond van welk gegeven de tweede tussenkomende partij stelt dat de vervaltermijn van 20 dagen ten aanzien van haar niet is beginnen lopen, terwijl ze zelf stelt dat het verzoekschrift tot nietigverklaring haar is betekend bij aangetekend schrijven van 9 april 2018. In de mate de tweede tussenkomende partij stelt dat een te strikte en formalistische interpretatie van de voorgeschreven termijn niet in overeenstemming is met het recht tot toegang tot de rechter, moet vastgesteld worden dat de hiervoor aangehaalde bepalingen niet voor interpretatie vatbaar zijn.

In zoverre de tweede tussenkomende partij kritiek uit op de korte duur van de vervaltermijn, komt dit neer op kritiek op artikel 20 DBRC-decreet, hiervoor aangehaald. Immers, de duur van de vervaltermijn bepaald in artikel 61, §1 Procedurebesluit ligt binnen de grenzen van de bevoegdheid van de Vlaamse regering om de vervaltermijn te bepalen, verleend in het voormeld artikel 20 DBRC-decreet.

De Raad is echter niet bevoegd om decretale bepalingen op hun grondwettigheid te toetsen. Wel kan verwezen worden naar het tussenarrest van 8 november 2016 met nummer RvVb/A/1617/0244 waarin de volgende prejudiciële vraag gesteld werd aan het Grondwettelijk Hof:

“ ...

Schendt artikel 4.8.21. §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ingevoerd door artikel 5 van het decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met de algemene rechtsbeginselen van toegang tot een rechter, het recht op daadwerkelijke

rechtshulp, het recht van verdediging en het recht op wapengelijkheid, de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, en de artikelen 144, 145, 160 en 161 van de Grondwet, doordat de vervaltermijn, waarbinnen de belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid van de VCRO op ontvankelijke wijze een verzoek tot tussenkomst kunnen indienen die ingevolge deze bepaling bij besluit op 20 dagen kan worden gesteld, te kort is om in overleg met hun raadsman een beredeneerd verzoek tot tussenkomst in te dienen, in vergelijking met de termijn van dertig dagen die geldt in de procedure voor de Raad van State.
...

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 40/2018 van 29 maart 2018 de vraag ontkennend beantwoord op grond van onder meer de volgende overwegingen:

“...
B.5.3. Het recht op toegang tot de rechter, gewaarborgd bij artikel 13 van de Grondwet en artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, kan worden onderworpen aan ontvankelijkheidsvoorwaarden. Die voorwaarden mogen echter niet ertoe leiden dat het recht op zodanige wijze wordt beperkt dat de kern ervan wordt aangetast. Dit zou het geval zijn wanneer de beperkingen geen wettig doel nastreven of indien er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel.

Meer in het bijzonder zijn de regels betreffende de termijn om een verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen gericht op een goede rechtsbedeling en het weren van de risico's van rechtsonzekerheid. Die regels mogen de rechtzoekenden echter niet verhinderen de beschikbare rechtsmiddelen te doen gelden.

B.6.1. Het staat niet aan het Hof de opportuniteit van de in het geding zijnde maatregel te beoordelen. De omstandigheid dat de decreetgever zelf geen duidelijke reden heeft gegeven waarom de termijn om tussen te komen werd ingekort van dertig dagen naar twintig dagen is niet van die aard dat aan de in het geding zijnde maatregel zijn redelijk karakter wordt ontnomen. Uit de parlementaire voorbereiding van het wijzigingsdecreet van 6 juli 2012 blijkt dat het algemene doel van de decreetgever erin bestond « via een aantal gerichte ingrepen de procedure bij de Raad sneller en efficiënter [te] doen verlopen » (Parl. St., Vlaams Parlement, 2011-2012, nr. 1509/1, p. 3). Hoewel een termijn van dertig dagen, gelet op de in de praktijk gangbare behandelingstermijnen, thans geen enkel vertragende werking zou hebben op de afhandeling van zaken door de Raad voor Vergunningsbetwistingen (zie : Dienst van de Bestuursrechtscolleges DBRC, Jaarverslag 2016-2017, pp. 31-33, <http://www.dbrc.be/jaarverslagen>), valt niet uit te sluiten dat zulks in de toekomst wel het geval zou zijn, wanneer die Raad over de middelen zou beschikken om de door de decreetgever beoogde doelstelling van snelle geschillenbeslechting te verwezenlijken.

B.6.2. Vervolgens kan worden vastgesteld dat de belanghebbende derde, in tegenstelling tot de regeling die aan de orde was in het arrest nr. 11/2012 van 25 januari 2012, in elk geval de zekerheid heeft over de aanvang van de termijn om tussen te komen vermits het verzoekschrift tot vernietiging aan hem is betekend en dit hem toelaat tijdig tussen te komen in de procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

B.6.3. Bovendien verplicht de vervaltermijn van minstens twintig dagen de mogelijke tussenkomende partij niet om zonder overleg met haar raadsman een actieve houding aan te nemen gedurende de procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

aangezien die mogelijke tussenkomende partij ofwel reeds betrokken partij was bij de administratieve vergunningsprocedure, ofwel als derde partij door de griffier bij betekening werd verwittigd van het verzoekschrift.

Van de partij die wenst tussen te komen wordt evenmin verwacht dat zij, vanaf dat ogenblik, haar stellingname betreffende de inhoud van het beroep tot vernietiging motiveert, maar enkel dat zij een formeel verzoekschrift indient waarin zij haar belang om tussen te komen aantoot.

B.6.4. Ten slotte is een dergelijke maatregel, wat ook het gevolg van de niet-naleving van die termijn voor de partij die wenst tussen te komen moge zijn, niet zonder redelijke verantwoording ten aanzien van de door de decreetgever nagestreefde doelstelling, mede gelet op het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, beginsel waarvan het betrokken decreet niet is afgeweken.

...

3.

Ook de argumentatie dat haar tussenkomst de procedure niet vertraagt kan niet gevolgd worden. De voorwaarde dat de tussenkomst de procedure niet mag vertragen geldt enkel wanneer een belanghebbende bij de zaak niet de mogelijkheid kreeg om een verzoek tot tussenkomst in te dienen (artikel 59/3, tweede lid Procedurebesluit). De tweede tussenkomende partij werd op 9 april 2018 de mogelijkheid geboden om in de procedure tussen te komen.

4.

De conclusie van het voorgaande is dat de redenen die de tweede tussenkomende partij aanvoert niet kunnen aangenomen worden om het laattijdig verzoek tot tussenkomst alsnog ontvankelijk te kunnen bevinden.

Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

IV. FEITEN

De verzoekende partij dient op 21 februari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de bouw van een geitenstal” op een perceel gelegen te 2970 Schilde, Moerstraat.

De verzoekende partij is uitbater van een geitenhouderij in het centrum van de gemeente Schilde die ze wenst te herlocaliseren naar het betrokken bouwperceel. De aanvraag omvat de oprichting van een nieuwe geitenstal, type ‘potstal’, voor 900 melkgeiten en 300 lammeren. De stal is 35,23 meter breed, 85,22 meter diep en heeft een kroonlijsthoogte van 4,4 meter en een nokhoogte van 11 meter. Rondom de stal wordt een klinkerverharding aangelegd met een totale oppervlakte van 1.188,5 m². De aanvraag omvat ook een wadi en groenbeplanting.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 april 2017 tot en met 30 april 2017, worden 102 bezwaarschriften ingediend.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 15 juni 2017 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 3 juli 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 3 augustus 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Met een e-mail van 4 oktober 2017 bezorgt de verzoekende partij een aangepast erfbeplantingsplan aan de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 november 2017 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Het verslag luidt onder meer als volgt:

“ ...

De aanvraag is niet in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

...

De aanvraag betreft de oprichting van een geitenstal. Het bedrijf van Els Aerts heeft een tijdelijke vergunning van 5 jaar gekregen voor het houden van geiten in bestaande veestallen op exploitatie-adres Wijnegemsteenweg 69 te 2370 Schilde. De voorliggende aanvraag kan bijgevolg niet beschouwd worden als de uitbreiding van een bestaand bedrijf aangezien de aanvraag tot doel heeft de activiteiten te verhuizen naar deze nieuwe locatie aan de Moerstraat.

De aanvraag dient bijgevolg beschouwd te worden als een nieuw bedrijf op de voorziene locatie en dient daarbij getoetst te worden aan de gewestplanvoorschriften. De woningen aan de Moerstraat liggen volgens het gewestplan in een strook woongebied. Daarom is de afstandsregel van 300m ten opzichte van het woongebied van toepassing. De afstand tot het woongebied bedraagt echter maar ca. 70m.

De strook landschappelijk waardevol agrarisch gebied heeft ter hoogte van de aanvraag slechts een diepte van ca. 190m. De aanvraag voorziet een stalling met een bouwdiepte van 82m.

De aanvraag is gesitueerd in een open, nog niet aangesneden waardevol landschap. De aanvraag biedt onvoldoende garantie om de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang te brengen. De aantasting van de schoonheidswaarde komt voornamelijk voort uit het materiaalgebruik (imitatie baksteenmotief en sandwichpanelen). Het voorgestelde erfbeplantingsplan is daarentegen wel kwalitatief uitgewerkt, maar onvoldoende om de landschappelijke integratie te waarborgen.

Omdat de aanvraag niet voldoet aan de afstandsregels tot het woongebied en ook onvoldoende tegemoetkomt aan het esthetisch criterium van het landschappelijk waardevol gebied, is de aanvraag strijdig met de gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

...

De aanvraag kan niet op een geldige manier afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan.

...

De aanvraag is niet in overeenstemming met art. 5.4.1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 1.2 juli 2013. Er werd geen bekrachtigde archeologienota aan het aanvraagdossier toegevoegd.

...

GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING: niet OK

De aanvraag is gesitueerd in een open agrarisch gebied met waardevolle landschapsskenmerken. Het perceel is gelegen buiten de kern van deelgemeente 's Gravenwezel. Het perceel is op een diepte van +/-70m van de Moerstraat gelegen achter het woonlint. Het woonlint wordt gekenmerkt door eengezinswoningen in halfopen of vrijstaande bebouwing. Aan de zuidelijke zijde wordt het perceel begrenst door de Moesbeek.

Een geitenstal is functioneel inpasbaar in agrarisch gebied. De nieuwe inplanting is echter ruimtelijk niet aanvaardbaar gezien het landschap nog niet aangetast is door bebouwing.

De aanvraag betreft het oprichten van een geitenstal. Een dergelijke landbouwactiviteit is functioneel wel inpasbaar in agrarisch gebied. Het betreft hier echter een nieuwe inplanting in landschappelijk waardevol gebied. Er wordt niet aangesloten op bestaande bebouwing.

De aanvraag impliceert het aansnijden van open landbouwgebied dat zo goed als volledig gevrijwaard is van constructies. Er is in het dossier niet aangetoond dat de voorziene activiteit niet op de huidige locatie kan ingeplant worden. De activiteit wordt immers al geëxploiteerd op een andere locatie in bestaande veestallen. Er dient vooreerst onderzocht te worden of de bestaande veestallen kunnen vervangen worden door de nieuwbouw.

De aanvraag resulteert in een significante toename van de verkeersdruk op de servitudeweg tussen het woonlint en op de voorliggende weg waarop deze aantakt.

Het aantal vervoersbewegingen van en naar het bedrijf wordt ingeschat op 43 vrachtvervoersbewegingen per maand oftewel 0,7 transporten per dag. Dit gebeurt deels met vrachtwagens (ophaling melk, aanvoer krachtvoeder) en deels met landbouwvoertuigen (stro, groenvoeder). De toegang naar het perceel loop over een smalle onverharde weg tussen twee vrijstaande eengezinswoningen.

Een dergelijke verkeerstoename over een onverharde weg kan aanleiding geven tot de geluids- en stofhinder. Bovendien takt de servitudeweg aan op de voorliggende straat (Moerstraat) op een punt waar deze een bocht maakt en de zichtbaarheid bijgevolg beperkt is. Dit geeft aanleiding tot verkeersonveilige situaties hetgeen niet wenselijk is.

De in het dossier toegevoegd geuremissiestudie toont aan dat de hinder ten gevolge hiervan verwaarloosbaar is.

De geurstudie in het dossier toont aan dat de emissies van een dergelijke lage concentratiegraad zijn dat de woningen in de onmiddellijke omgeving nagenoeg geen hinder hiervan zullen ondervinden. Deze studie toont aan dat er slechts 10 woningen in een zone liggen die slechts 2% van de tijd een hogere geurconcentratie zullen ervaren dan de aanvaardbare norm van 30Ue/m³.

Bijgevolg dient in alle redelijkheid geoordeeld te worden dat de inplanting van de geitenstal geen bovenmaatse geurhinder naar de omgeving kan veroorzaken.

...”

Na de hoorzitting van 7 november 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 16 november 2017 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening is gelijklopend aan het hiervoor aangehaald verslag. Voor het overige luidt de bestreden beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is niet in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

...

De aanvraag betreft de oprichting van een geitenstal. Het bedrijf van Els Aerts heeft een tijdelijke vergunning van 5 jaar gekregen voor het houden van geiten in bestaande veestallen op exploitatieadres Wijnegemsteenweg 69 te 2370 Schilde. De voorliggende aanvraag kan bijgevolg niet beschouwd worden als de uitbreiding van een bestaand bedrijf aangezien de aanvraag tot doel heeft de activiteiten te verhuizen naar deze nieuwe locatie aan de Moerstraat.

De aanvraag dient bijgevolg beschouwd te worden als een nieuw bedrijf op de voorziene locatie en dient daarbij getoetst te worden aan de gewestplanvoorschriften. De oprichting van de geitenstal betreft echter een grondgebonden landbouwactiviteit. Bovendien worden de geiten beschouwd als 'inheems kleine herkauwers' waardoor er slechts pas vanaf een aantal van 2000 dieren sprake is van intensieve veeteelt. De aanvraag omvat de oprichting van een stal voor 1200 geiten waardoor deze niet beschouwd kan worden als intensieve veeteelt. Bijgevolg zijn de afstandsregels zoals opgenomen in art. 11 van het inrichtingsbesluit van 1972 niet van toepassing,

De aanvraag is gesitueerd in een open, nog niet aangesneden waardevol landschap. De aanvraag biedt onvoldoende garantie om de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang te brengen. De aantasting van de schoonheidswaarde komt voornamelijk voort uit het materiaalgebruik (imitatie baksteenmotief en sandwichpanelen). Het voorgestelde erfbeplantingsplan is daarentegen wel kwalitatief uitgewerkt, maar onvoldoende om de landschappelijke integratie te waarborgen.

Omdat de aanvraag onvoldoende tegemoetkomt aan het esthetisch criterium van het landschappelijk waardevol gebied, is de aanvraag strijdig met de gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

...

De aanvraag kan niet op een geldige manier afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan.

...

De aanvraag is niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Bijgevolg dient de aanvraag geweigerd te worden.

...”

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Het middel wordt uiteengezet in drie onderdelen.

Het eerste onderdeel wordt uiteengezet onder de titel “*De motivering is niet afdoende*”. De verzoekende partij stelt in dit onderdeel dat de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de strijdigheid van het gewestplan niet afdoende zijn en betoogt dat het aangevraagde “*wél perfect inpasbaar (is) in landschappelijk waardevol agrarisch gebied*”.

In een tweede onderdeel “*De verwerende partij antwoordt onvoldoende op de bezwaren van de verzoekende partij*” stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij haar beroepsgrief met betrekking tot het ongunstig verslag van de brandweer, niet heeft betrokken bij haar beoordeling.

In het derde onderdeel “*De motivering is gebaseerd op foutieve gegevens – onzorgvuldige feitenvinding*”, bekritiseert de verzoekende partij de overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening.

Het eerste onderdeel wordt door de verzoekende partij verder als volgt toegelicht:

“ ...

De bestreden beslissing motiveert de strijdigheid met de gewestplanbestemming (landschappelijk waardevol agrarisch gebied) als volgt:

... ”

De bovenstaande motivering is onvoldoende, en beperkt zich hoofdzakelijk tot het citeren van de bestemmingsvoorschriften zoals bepaald in artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Er wordt enkel summier aangegeven dat het aangevraagde onverenigbaar zou zijn met het esthetische aspect van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De verwerende partij laat echter na om deze weigeringsgrond afdoende en zorgvuldig te motiveren.

Er wordt in de eerste plaats op geen enkele manier concreet aangegeven op welke manier het erfbeplantingsplan de landschappelijke integratie onvoldoende zou waarborgen. De verwerende partij spreekt zichzelf hier bovendien tegen, nu zij eerst toegeeft dat het erfbeplantingsplan wel kwalitatief werd uitgewerkt. Verzoekende partij kan dan ook niet achterhalen waarom het voornoemde plan de landschappelijke integratie precies onvoldoende zou waarborgen.

Daarnaast zou de schoonheidswaarde worden aangetast door het materiaalgebruik (nl. imitatie baksteenmotief en sandwichpanelen). Deze redenering is strijdig met hetgeen

eerder in de bestreden beslissing wordt vermeld, en wat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde in de initiële vergunningsbeslissing had beslist:

“Visueel-vormelijke elementen

De gebruikte gevelmaterialen zijn aanvaardbaar in een landelijke omgeving, op het perceel en in de omgeving.”

(Eigen onderlijning)

De verwerende partij heeft bovenstaande overweging van het college van burgemeester en schepenen aldus niet afdoende weerlegd in de bestreden beslissing, door enkel te oordelen dat het materiaalgebruik de schoonheidswaarde van het landschap zou aantasten. De motivering is aldus onduidelijk en tegenstrijdig, en kan bijgevolg de bestreden beslissing niet dragen.

In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert in de bestreden beslissing, is het aangevraagde wél perfect inpasbaar in landschappelijk waardevol agrarisch gebied:

...

*Op esthetisch vlak kan er in de eerste plaats verwezen naar het erfbeplantingsplan dat verzoekende partij bij het bouwdoossier voegde (**Stuk 3**). Dit beplantingsplan stelt het volgende:*

“ (...)

De bedrijfssite is voor meer dan de helft reeds ingesloten met groenelementen zoals bossen en houtkanten. Aan de zuidelijke en zuidoostelijke zijde, daar waar de toegang is, is het zicht het meeste open.

Op macroschaal zullen de stal en de sleufsilo weinig zichtbaar zijn vanuit het landschap door de omliggende bossen en houtkanten. Op microschaal en dus op perceelsniveau kunnen nog wel een aantal acties ondernomen worden zodat de gebouwen in een groen kleedje worden gestoken. Hieronder worden de voorstellen kort toegelicht:

- 1. Gemengde heg bestaande uit 5 verschillende inheemse soorten aan te planten in twee rijen in driehoeksverband langsheen de nieuw te bouwen geitenstal (...)*
- 2. Hoogstammige, inheemse bomen aan te planten in gemengde heg in het zuiden en langs de betonverharding in het oosten van de geitenstal (...)*
- 3. Houtkant van inheemse soort aan te planten in het oosten van het perceel in twee rijen in driehoeksverband (...)*

(Eigen onderlijning)

Uw Raad heeft in het verleden beslist dat een groenscherm de specifieke karakteristieken van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied kan vrijwaren. Dit is meer in het bijzonder het geval wanneer er reeds bestaande natuurlijke groenelementen zijn (zoals bijvoorbeeld houtkanten) en het aangevraagde in een meer ‘gesloten’ gebied ligt. Ook het feit dat het aangevraagde aan de zijkant van het landschappelijk waardevol gebied ligt, speelt een rol bij de beoordeling (RvVb 9 juli 2013, nr. A/2013/0384; B. DE SMET, “Over schone landschappen en verwaterd belang”, TOO 2013, 509; T. DE WAELE, “De planologische bestemmingsvoorschriften: overzicht van rechtspraak met commentaar. Deel VII: Landschap en open ruimte, groen, natuur, bos en park”, TROS 2015, nr. 79, 204). Ook de Raad van State achtte het reeds niet kennelijk onredelijk dat wordt gezorgd voor de landschappelijke integratie van een stal middels een groenscherm (RvS 29 juni 2000, nr. 88.476, Loontjens).

Zoals aangegeven op onderstaande luchtfoto, zal de geitenstal al omgeven zijn door natuurlijke buffers, nl. de omringende bebossing. Bovendien zijn er in de omgeving van de stal houtkanten aanwezig. De stal en de bijhorende silo zullen aldus weinig zichtbaar zijn, aangezien het landschap reeds gecompartmenteerd is: (afbeelding)

...

Bovendien wordt deze inpassing in het landschap nog versterkt door de aanplant van meerdere hoogstammige inheemse bomen rondom de stal (onder meer de winterlinde). De aantasting van het aanwezige landschap wordt aldus tot een minimum beperkt.

Ook de inplanting van het bedrijfsgebouw zorgt ervoor dat de insnijding in het waardevolle landschap zeer beperkt blijft. Het wordt immers ingeplant op de rand van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dicht bij het reeds aanwezige woonlint: (afbeelding gewestplan)

...

De aankleding van de nieuwe stal zorgt daarnaast ook voor een perfecte integratie in het groene landschap. De gevels zullen worden uitgevoerd in donkergroene sandwichpanelen en betonpanelen met baksteenmotief. De dakbedekking wordt uitgevoerd in donkergrijze staalplaat. De kleur van deze afwerking is niet storend in de omgeving, waardoor een integratie van de stal mogelijk is.

Bovendien is de afwerking van de stal volledig in overeenstemming met wat de omzendbrief van 8 juli 1997 voorschrijft:

“Wat de te gebruiken materialen betreft, zijn bepaalde materialen courant gebruikt in de industriële bouw, zoals prefab-elementen op basis van beton, grote elementen voor dakbedekking en dergelijke, in principe niet uitgesloten.”

Het landbouwbedrijf zal dus een landelijke uitstraling hebben en aansluiten bij het reeds bestaande en het nog te planten groen, zodat er een harmonisch geheel ontstaat waardoor het landschap zo veel mogelijk wordt gevrijwaard.

Nergens in de bestreden beslissing wordt echter stilgestaan bij de integratie van het landbouwbedrijf in de omliggende omgeving. Er wordt enkel gefocust op het feit dat de gebruikte materialen niet in overeenstemming zijn met de gewestplanbestemming, maar nergens wordt dit concreet uitgewerkt, onderzocht of gemotiveerd.

Ten slotte dient er te worden benadrukt dat de Vlaamse decreetgever zeer recent de visie omtrent landschappelijk waardevolle agrarische gebieden heeft verduidelijkt. Zo bepaalt het nieuwe artikel 5.7.1 VCRO het volgende:

§ 1 Het voorschrift, vermeld in artikel 15, 4.6.1, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, wordt toegepast als volgt. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, evenals handelingen en werken die de landschapsontwikkeling of -opbouw tot doel hebben.

Bij de beoordeling van vergunningsaanvragen wordt rekening gehouden met de actueel in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw. In deze gebieden mogen slechts handelingen en werken worden uitgevoerd in zoverre op basis van een afweging wordt aangetoond dat het aangevraagde landschappelijk inpasbaar is in het gebied. Deze afweging kan een beschrijving van maatregelen bevatten ter bevordering van de landschapsintegratie, in voorkomend geval met betrekking tot de inplanting, gabariet, architectuur, aard van de gebruikte materialen en landschapsinpassing en kan eveneens rekening

houden met de landschapskenmerken uit de vastgestelde landschapsatlas, vermeld in artikel 4.1.1 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 en de mate waarin het landschap gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van clusters van bedrijfscomplexen of verspreide bebouwing of de aanwezigheid van lijninfrastructuur.

§ 2 Als de gebieden, vermeld in paragraaf 1, deel uitmaken van een erfgoedlandschap of een beschermd cultuurhistorisch landschap, vermeld in artikel 2.1, 14°, van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, mogen slechts handelingen en werken worden uitgevoerd in zoverre op basis van een afweging wordt aangetoond dat het aangevraagde de in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw niet in gevaar brengt. Deze afweging bevat een actuele analyse van de landschaps- en erfgoedelementen van het gebied en een beschrijving van maatregelen ter bevordering van de landschapsintegratie, in voorkomend geval met betrekking tot de inplanting, gabariet, architectuur, aard van de gebruikte materialen en landschapsinkleding.

§ 3 Als er in de aanvraag in de gebieden, vermeld in paragrafen 1 of 2, maatregelen voorzien worden of als in de vergunning voorwaarden voor landschapsintegratie opgelegd worden, impliceert dat niet dat het aangevraagde niet kan worden ingepast in het gebied noch dat het aangevraagde de in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw in gevaar brengt.
(Eigen onderlijning)

Met deze regelgeving wenste de Vlaamse decreetgever de initiële bedoeling van de wetgever, nl. dat landschappelijk waardevol gebied geen bouwvrij gebied is, te verduidelijken.

Op basis van deze visie kan worden besloten dat het aangevraagde verenigbaar is met het voorschrift 'landschappelijk waardevol agrarisch gebied'.

In de nabije omgeving van de geplande geitenmelkerij bevinden zich verschillende landschapsbepalende elementen. Zo zijn er woningen aanwezig en ook twee scholen. De boerderij is daarnaast niet ver van een tweebaansweg gelegen. Bovendien wordt het landschap ingesneden door bebossing en houtkanten. Ook zijn er reeds enkele verouderde constructies aanwezig op de site.

Volgende foto's kunnen dit verduidelijken: (afbeeldingen)

...

Het aangevraagde zal dus het bestaande landschap niet fundamenteel verder aantasten.

Daarnaast werd er, zoals hierboven besproken, een zeer gedetailleerd groenbeplantingsplan opgesteld door een landschapsarchitect (Stuk 3), waardoor de geitenboerderij visueel zal worden ingepast in het landschap.

Ten slotte dient er gewezen te worden op de architectuur en het materiaalgebruik van de te bouwen stal. De nokhoogte van de stal zal bijvoorbeeld worden beperkt tot 11 meter. Verder wordt er gewerkt met donkergroene sandwichpanelen en betonpanelen met baksteenmotief, waardoor het aangevraagde inpasbaar is in de omgeving (groen – woningen).

Uit dit alles blijkt dat de stal gelegen is in reeds aangetast gebied, en dat door middel van de maatregelen die reeds werden opgenomen in het vergunningsdossier het aangevraagde inpasbaar is in het landschap.

Uit het bovenstaande volgt aldus dat verwerende partij manifest onvoldoende de juridische en feitelijke elementen uiteenzette waarom het aangevraagde niet zou overeenstemmen

met de gewestplanbestemming. De gegeven motivering beperkt zich tot vage algemeenheden en geeft niet precies aan waarom de schoonheidswaarde van het landschap zou worden geschonden. Bovendien bevat de motivering verschillende tegenstrijdigheden.

Zoals hierboven ook werd aangetoond, is het aangevraagde immers wél verenigbaar met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De verwerende partij heeft, door de bestreden beslissing manifest onvoldoende en onduidelijk te motiveren, dus niet gehandeld zoals een normale en zorgvuldige vergunningverlenende overheid.

... ”

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Artikel 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), bepaalt:

“De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen om aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen”.

Het komt aan de vergunningverlenende overheid toe om te beoordelen of een aanvraag die is gelegen in landschappelijk waardevol gebied, kan toegelaten worden in acht genomen de hiervoor geciteerde bepaling. De Raad is enkel bevoegd om de wettigheid van de bestreden beslissing te beoordelen en kan zijn oordeel niet in de plaats stellen van dat van de vergunningverlenende overheid. Hij kan in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht wel nagaan of de vergunningverlenende overheid haar beoordelingsbevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend. Met name of ze is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of ze die correct heeft beoordeeld en of ze op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursinstellingen of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

3.

Zowel de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als de verwerende partij situeren de aanvraag in een open, nog niet aangesneden waardevol landschap. De aanvraag wordt gezien als het aansnijden van een open landbouwgebied dat zo goed als volledig gevrijwaard is van constructies. De beoordeling In eerste administratieve aanleg ligt in dezelfde lijn. Daarin wordt gesteld dat het agrarisch gebied het natuurgebied en de vallei van de Kleine van het bebouwd woongebied buffert en dat in de nabije omgeving geen constructies van de grootte zoals die van de betrokken aanvraag (35 meter x 85 meter) voorkomen en dat een stal van die grootte de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengt.

De verzoekende partij gaat uit van een andere stelling en stelt dat het landschap ter plaatse is aangetast. Ze stelt dat er zich in de nabije omgeving verschillende “*landschapsbepalende elementen*” bevinden, waaronder twee scholen en woningen en in de toelichtende nota verwijst de verzoekende partij nog naar een manège die ook gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De luchtfoto's die de verzoekende partij opneemt in haar procedurestukken – in het bijzonder de foto op pagina 17 van de toelichtende nota – bevestigen evenwel de omschrijving van het bestaande landschap door de verwerende partij op de plaats waar de verzoekende partij de aangevraagde stal wenst in te planten. Het blijkt overigens niet, en de verzoekende partij toont in elk geval niet aan, dat de woningen en scholen waar de verzoekende partij naar verwijst gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en relevant zijn voor de beschrijving van de landschappelijke kwaliteiten van het agrarisch gebied op de betrokken bouwplaats. Alwaar de verzoekende partij verwijst naar een manège waarvan wel wordt beweerd dat die zou gelegen zijn in landschappelijk waardevol gebied, komt die verwijzing pas voor het eerst aan bod in de toelichtende nota die geen verweer van de andere partijen toelaat. Het dossier bevat bovendien geen stukken die deze bewering bevestigen. En ten slotte blijkt niet dat de afstand tussen de manège en de betrokken bouwplaats zodanig is dat deze inrichting relevant zou zijn bij het beoordelen van de landschappelijke kwaliteiten voor het aangevraagde.

De conclusie van het bovenstaande is derhalve dat de verzoekende partij niet overtuigt dat de verwerende partij uitgaat van een verkeerde kwalificatie van de landschappelijke kwaliteiten op de betrokken bouwplaats.

4.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat de aanvraag onvoldoende garantie biedt om de schoonheidswaarde niet in het gedrang te brengen. Ze ziet de aantasting van de schoonheidswaarde voornamelijk in het materiaalgebruik en acht het erfbeplantingsplan wel kwalitatief, doch onvoldoende om de landschappelijke integratie te waarborgen.

Deze overwegingen zijn weliswaar summier, doch er blijkt voldoende duidelijk uit om welke redenen de verwerende partij het aangevraagde niet verenigbaar acht met de landschappelijke kwaliteiten van het bestaande landschap, die zoals blijkt uit het vorige randnummer, worden gekwalificeerd als een open, nog niet aangesneden landschap.

Het gegeven dat de verzoekende partij er een andere visie op nahoudt en van oordeel is dat het aangevraagde inpasbaar is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, toont de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aan. De verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling door verwerende partij onjuist of kennelijk onredelijk is.

5.

De verzoekende partij verwijst nog naar “*de visie van de decreetgever*” die werd vertaald in het nieuwe artikel 5.7.1 VCRO en op basis waarvan, volgens de verzoekende partij, de aangevraagde stal verenigbaar is met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Met artikel 94 van het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving, werd een nieuw artikel 5.7.1 in de VCRO ingevoegd dat artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit verduidelijkt. Het decreet van 8 december 2017 is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 20 december 2017. Voor artikel 94 van dat decreet gelden geen overgangsbepalingen zodat het artikel in werking trad op 30 december 2017.

De bestreden beslissing werd genomen op 16 november 2017, zodat artikel 5.7.1 VCRO nog niet gold.

Deze nieuwe bepaling belet overigens niet dat een vergunningverlenende overheid tot de conclusie kan komen dat een aanvraag niet verenigbaar is met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

6.

Uit de voorgaande bespreking blijkt dat de verzoekende partij er niet in slaagt om de onwettigheid aan te tonen van het weigeringsmotief dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de planologische bestemming van het gebied. Dit weigeringsmotief volstaat om de beslissing te dragen. De overige kritieken van de verzoekende partij in het tweede en derde onderdeel van het middel, betreft kritiek op overtollige motieven die niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

7.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Filip TOMAERE is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde is onontvankelijk.
3. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro ten laste van de verzoekende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 april 2019 door de vierde kamer.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Jonathan VERSLUYS

Nathalie DE CLERCQ